

totéž platí i v příčině důkazu výslechem stran. Tento důkaz sice opakoval odvolací soud sám, ale provedení jeho se stalo za přítomnosti jiného soudce laika, než který byl přítomen při vydání odvolacího rozsudku, takže ani v tomto směru hodnocení tohoto důkazu se nestalo soudem na podkladě bezprostředního dojmu, získaného u všech členů senátu výslechem stran.

Čís. 14932.

K § 34 (1) zák. čís. 154/34 Sb. z. a n.

Důvodem propouštěcím podle § 34 čís. 1 jsou jen jednání zaviněná a vyžaduje se subjektivní vědomí zaměstnancovo, že činí něco nesprávného. Jest dále třeba jednání, které objektivně jest způsobilé zbaviti zaměstnance důvěry zaměstnavatelovy.

(Rozh. ze dne 6. února 1936, Rv I 2/36.)

Srovn. Sb. n. s. čís. 15075.

Žalobkyně domáhá se na žalované náhrady služného za dobu výpovědní a poměrný díl dovolené, tvrdíc, že služební poměr s ní byl bezdůvodně rozvázán s okamžitou platností. Proti žalobě namítla žalovaná, že žalobkyni propustila proto, že pozbyla k ní důvěry, ježto u bývalého úředníka žalované firmy K-e byl nalezen opis anonymního dopisu došlého žalované, a o němž K. prohlásil, že mu jej opatřila žalobkyně. Podle přednesu žalované byl došlý dopis žalobkyní na její příkaz opsán dvakrát, jednou pro archiv firmy a jednou pro určitého úředníka firmy. **P r v ý s o u d** shledav v jednání žalobkyně propouštěcí důvod § 34 (1) zák. čís. 154/34 Sb. z. a n., přiznal jí nedoplatek na služném do dne jejího propuštění. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby, vzav za prokázáno, že obsah dopisu je nesrozumitelný a že jediné zavinění žalobkynino spočívá v tom, že dovolila, by jeden ze zaměstnanců firmy si vzal opis tohoto dopisu. V tomto jednání neshledal odvolací soud důvod, který by zbavoval žalobkyni důvěry žalované.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Důvodem propouštěcím podle § 34 č. 1 zák. č. 154/34 Sb. z. a n. jsou jen jednání zaviněná (arg. »dopustili se«) a vyžaduje se subjektivní vědomí zaměstnancovo, že činí něco nesprávného. Jest dále třeba jednání, které objektivně jest způsobilé zbaviti zaměstnance důvěry zaměstnavatelovy. Bylo zjištěno, že žalobkyně obdržela příkaz, aby dopis dvakrát opsala na stroji, aby jeden opis založila do spisů a druhý zaslala jistému členu družstva, že však žalobkyně zhotovila tři průklepy a tomu nebránila, by knihvedoucí K. — tehdy ještě v podniku družstva zaměstnaný — třetí průklep vzal k sobě a jej nevrátil. Dovolací soud schvaluje závěr odvolacího soudu, že dopis, o němž jde, je podle obsahu a stylisace bezvýznamný a sotva srozumitelný, že jej nelze pokládati za část obchodní korespondence nebo za doklad, o němž mělo v zájmu pod-

niku býti zachováno obchodní tajemství, a že prozrazení nemohlo býti na újmu zdaru a prospěšnosti podniku žalovaného družstva. Správně zdůrazňuje též odvolací soud, že žalobkyni nebylo nařízeno zhotoviti o tomto dopisu jen dva průklepy. Knihvedoucí K. byl tehdy ještě ve službách družstva a nebylo prokázáno, že by žalobkyně tím, že nezabránila, by K. se zmocnil jednoho průklepu, chtěla mu býti nápomocnou v jeho zamýšleném nepřátelském vystupování proti družstvu. Hledí-li se ku všem těmto okolnostem, jest opodstatněn závěr, že žalobkyně při zjištěném postupu nebyla si vědoma, že činí něco nesprávného a nedopustila se činu, jímž by se byla prohřešila proti mravní povinnosti, aby dbala oprávněných zájmů zaměstnavatelových, pokud byla povinna podle služební smlouvy dbáti těchto zájmů (Sb. n. s. 11092). Nedůvěra musí býti vzbuzena určitým jednáním nebo opomenutím. Nestačí jen pouhá obava před nějakým jednáním v budoucnosti a proto tu ani nestačila obava, že by žalobkyně mohla případně prozradit budoucně v jiném případě obchodní tajemství.

Čís. 14933.

K § 3 lit. a) zák. čís. 93/31 Sb. z. a n.

Vymáhající věřitel, který vede exekuci na pozemek přidělený a zatížený zákazem zcizení a zavazení, musí tvrditi a prokázati v exekučním návrhu, že jde o půdu nabytou ke stavbě vlastních rodinných obydlí.

(Rozh. ze dne 6. února 1936, R II 347/35.)

Obvodová ústředna S. P. Ú. navrhla zrušení exekuce nuceným zřízením práva zástavního, ježto na nemovitosti vážne zákaz zcizení, zavazení a propachtování bez souhlasu Státního pozemkového úřadu. Souhlas ke vkladu tohoto zástavního práva Státním pozemkovým úřadem, resp. jeho přísl. obvodovou úřadovnou, dán nebyl. **P r v ý s o u d n á v r h u** nevyhověl, **r e k u r s n í s o u d** uznal podle návrhu. **D ů v o d y:** Vymáhající strana se vyslovila proti zrušení exekuce jen proto, že svolení SPÚ. není třeba dle § 3 lit. a) zákona ze dne 27. května 1931 čís. 93 Sb. z. a n., ježto výměra nemovitostí nepřesahuje 20 a. I první soud v napadeném usnesení projevil názor, že není souhlasu SPÚ. třeba, poněvadž skutečná výměra nemovitostí nedosahuje 20 a. Než stížnost jest oprávněna proto, že § 3 lit. a) cit. zák. se vztahuje jen na půdu nabytou ke stavbě vlastních rodinných obydlí a maloživnostenských provozoven. To by musela strana vymáhající tvrditi již v exekuční žádosti. Ježto se tak nestalo, muselo býti stížnosti vyhověno a exekuce zrušena.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pokud jde o vložku, na níž vážne zákaz zcizení a zavazení bez souhlasu Státního pozemkového úřadu, jest dovolacímu rekursu přisvědčiti, že prohlášením obecního úřadu v H. ze dne 30. října 1933, připojeným